

SPITSUUR

Paul Röttger (66) is directeur en regisseur bij het ‘inclusieve’ Theater Babel Rotterdam. Zijn zomers brengt hij door met zijn partners in de Dordogne. „Concrete toekomstplannen heb ik niet, ik wil niet te ver vooruitkijken.”

Paul Röttger: „Ik heb nog heel veel ideeën voor voorstellingen, ik blijf gewoon doorwerken. Mijn partners denken er ook zo over. Waarom zou je met pensioen gaan als je plezier hebt in je werk? Je hoeft niet te stoppen met werken als je iets niet meer kunt.”

Hoe doet hij het?

Opstaan

Paul staat om zeven uur op, maar als hij regisseert soms al om 5 uur, „want dan slaap ik niet zoveel omdat mijn hoofd doorwerkt”.

Wonen

Paul, Hans en Gerard hebben een appartement in Rotterdam en een modern, vrijstaand huis in Frankrijk.

Vervoer

Paul doet alles op de fiets. In Frankrijk is een auto „helaas” noodzakelijk.

Vakantie

Reizen maakt hij zoveel mogelijk per trein. Naar Frankrijk gaat hij ook altijd per trein.

Laatste grote uitgave

Een kwalitatief „heel goede” regenjas. „Helaas bleek het een miskoop, want hij zit niet goed.”

Sport

Paul wandelt veel en om de dag doet hij aan yoga.

Bedtijd

Als hij regisseert gaat hij om half tien naar bed. In deze crisis om elf uur. Dan leest hij nog even.

‘Met mensen die ‘anders’ zijn, voel ik me verbonden’

Door onze medewerker
Friederike de Raat

Paul Röttger: „Toen ik in de derde klas van de Toneelschool in Arnhem zat, heeft een docent mij aangemeld voor de audities voor de rol van Michiel van Beusekom in de tv-serie *Oorlogswinter*, naar het boek van Jan Terlouw. En ik kreeg die hoofdrol! Het heeft mijn carrière enorm versneld, na al die jaren profiteer ik er nog steeds van. Ik heb mogen spelen met de beste acteurs van Nederland: bij het RO Theater, bij John van de Rest Theaterproducties, bij het Nationale Toneel. Nu ben ik alweer vijf jaar betrokken bij Theater Ba-

bel Rotterdam, als directeur, regisseur en acteur. Ja, ik heb echt een droomcarrière. „Theater Babel is het enige toneelgezelschap ter wereld dat altijd inclusief werkt, we sluiten we niemand uit. Voorheen werkte ik bij het Rotterdams Centrum voor Theater, waar ik voorstellingen maakte met vluchtelingen, jeugddelinquenten en verslaafden. Op dit moment werk ik vooral met mensen met psychische problemen en mentale of fysieke beperkingen én acteurs zonder beperkingen. Ik wil eraan bijdragen dat inclusiviteit ook in de kunst normaal wordt. Deze manier van werken is ook wel eens bangstigend in deze tijd: als het mis zou

gaan met Theater Babel, waar kunnen deze acteurs dan nog terecht? Die gedachte geeft me tegelijkertijd energie om door te gaan.

„Ondanks de coronacrisis werk ik heel veel. Dankzij steun van de gemeente en diverse organisaties kan Theater Babel in elk geval tot eind dit jaar overleven. Weliswaar kan er nog niet worden gerepeteerd en gespeeld, maar ik ben wel bezig met het bedenken van allerlei financiële en logistieke oplossingen voor het moment dat we weer aan de slag kunnen. En ik heb bijna dagelijks online contact met de acteurs, voor wie deze tijd heel ingrijpend is doordat ze wegens hun kwetsbaarheid niet naar buiten kunnen.

„Naast mijn werk wandel en sport ik veel. Die vrije tijd gebruik ik om na te denken en ik hoop dat meer mensen dat doen. Dat iedereen iets van deze situatie leert en minder ‘globaliseert’.”

We houden van elkaar

Paul Röttger: „Ik voel me verbonden met mensen die ‘anders’ zijn. Ik ben zelf ook ‘anders’: ik ben homo, kunstenaar, heb twee partners en een zoon, Rob, van 31. We hebben twee huizen, één in Rotterdam en één in de Dordogne. Met Hans ben ik al 47 jaar samen, met Gerard zijn we 28 jaar samen. Hoe het allemaal precies zit en zo is gekomen, daar praten we nooit over. Ook niet hoe ik aan mijn zoon kom. Dat is niet interessant. We zeggen altijd: we horen bij elkaar en houden van

elkaar. Gerard is architect en verblijft meestal in Frankrijk. Hans is met pensioen en werkt als inkoper en organisator bij Theater Babel. Hij pendelt heen en weer tussen Frankrijk en Nederland en ik ben meestal hier. Al ben ik in de zomer altijd lang in Frankrijk, hoor. We kunnen heel goed apart leven, daarom gaat het ook al zo lang goed tussen ons.

„Een duidelijke taakverdeling hebben we niet, omdat we los van elkaar ook alles alleen moeten kunnen doen in huis. Maar als we samen zijn, kook ik meestal, omdat ik dat graag doe. En tuinieren doe ik daar ook veel. We hebben er een huis buitenaf met een flinke lap grond. Groen is echt een passie van me, net als beeldende kunst, musea bezoeken, lezen en naar het theater.

„Het leven is nu wel ongezeellig, omdat Hans en Gerard in Frankrijk zijn en we niet naar elkaar toe kunnen door de coronacrisis. Ik probeer er maar niet te veel over na te denken en mezelf gewoon bezig te houden. Ik probeer dingen altijd te accepteren zoals ze zijn. Als ik dat wel zou doen, zou het moeilijk worden. „Ik ben heel dankbaar dat ik niet ziek ben. Ik woon dichtbij het Erasmus MC en hoor heel vaak sirenes en helikopters, dan tel ik mijn zegeningen. Maar ik kijk erg uit naar het moment dat ik mijn partners weer kan zien. Ik denk dat dat als een bevrijding zal voelen. Ik denk dat ze naar Nederland komen zodra het kan. Zelf heb ik het de komende maanden vermoedelijk te druk met mijn werk

om naar Frankrijk af te reizen.”

Nadenken over zinnen

Paul Röttger: „Geld geef ik uit aan eten. We eten vegetarisch en kopen alles biologisch. Daar genieten we erg van. Daarnaast geef ik het nodige geld uit aan boeken. Ik probeer de literaire ontwikkelingen te volgen, jonge auteurs, zowel in Nederland als in Frankrijk. Eigenlijk meer de Franse literatuur, Nederlandse romans vind ik vaak te anekdotisch, die heb ik in één avond uit. Ik wil graag langer over een boek doen, nadenken over zinnen, ervan in de war raken. Ik lees ook graag biografieën. In deze tijd probeer ik natuurlijk boekhandels te steunen, daar hoef ik weinig moeite voor te doen. Ook koop ik dinervouchers ter ondersteuning van restaurants.

„Concrete toekomstplannen heb ik niet, ik wil niet te ver vooruitkijken. Ik heb nog heel veel ideeën voor voorstellingen, dus ik blijf gewoon doorwerken. Mijn partners denken er ook zo over. Waarom zou je met pensioen gaan als je plezier hebt in je werk? Je hoeft niet te stoppen met werken als je iets niet meer kunt. Je kunt ook werken als je niet kunt lopen of slecht ziet of slecht hoort. Ik kan blijven regisseren als ik in een rolstoel terecht zou komen. Dat heb ik allemaal geleerd van mijn acteurs, die ook werken met hun beperking.”

In Spitsuur vertellen stellen en singles hoe zij werk en privé combineren. Meedoen? Mail naar werk@nrc.nl